

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **M. K.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Sądu Najwyższego
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 9 maja 2025 r.
wniosku obrońcy
o wyłączenie SSN Marka Motuka od rozpoznania zażalenia
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

**odmówić uwzględnienia wniosków adw. K. M. o wyłączenie SSN
Marka Motuka**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 3 grudnia 2024 r., sygn. akt V KO 121/24, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku obrońcy M. K. o wznowienie postępowania w przedmiocie wniosku o list żelazny zakończony postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 września 2024 r., II AKz 734/24, z uwagi na jego niedopuszczalność. Do rozpoznania sprawy, zarządzeniem z 9 stycznia, wyznaczono SSN Marka Motuka.

Pismem z 27 stycznia 2025 r., w sprawie o sygn. akt V KZ 2/25, obrońca M.K. złożyła wniosek o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka wymogów niezawisłości i bezstronności. Wniosek został zarejestrowany pod sygnaturą V KB 8/25. Zarządzeniem z 30 stycznia 2025 r. wniosek został odrzucony oraz wpisany do repertorium KRI. Pismem z 17 lutego

2025 r. obrońca M. K. złożyła ponowny wniosek o wyłączenie SSN Mark Motuka, również wpisany do repertorium KRI.

W treści wniosków obrońca wskazała na okoliczności związane z powołaniem do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego oraz fakt orzekania w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, jak również wyrażenia przez ww. sędziego poparcia dla kandydatury X.Y., sędziego Sądu Rejonowego [...], na członka KRS.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Na wstępie należy podkreślić, że zasadnicza część przedstawionych przez wnioskodawcę argumentów nie mogła zostać rozpoznana w trybie 41 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie podkreśla się, że wątpliwość co do bezstronności sędziego nie może być wywodzona z samych kwestii ustrojowych związanych z jego powołaniem i to niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze nominacyjnej doszło to tego powołania (*zob. m.in. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19; postanowienie SN z dnia 31 października 2023 r., V KK 358/23*). Podnoszone zarzuty nie mogą mieć bowiem charakteru abstrakcyjnego i odnosić się do całych grup powołanych sędziów (*vide postanowienie SN z dnia 10 sierpnia 2023 r., V KK 162/22*). Gdyby zatem wnioskodawczyni poprzestała na argumentach systemowych związanych z powołaniem Marka Motuka na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, należałoby uznać wnioski za niedopuszczalne z mocy ustawy i pozostawić je bez rozpoznania. Niemniej jednak obrońca powołała się również na okoliczności faktyczne, które mogą jej zdaniem stanowić podstawę wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k., co uzasadniało ich merytoryczne rozpoznanie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że należy ją rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym, opartą na zobiektywizowanych przesłankach oraz analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (*zob. uchwała SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5/39; wyrok SN z dnia 8*

stycznia 2009r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok SN z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco „uzasadniona”.

Instytucja wyłączenia sędziego z powodu istnienia okoliczności mogących wywołać wątpliwości co do jego bezstronności ma bowiem charakter procesowej gwarancji w konkretnym postępowaniu. W konsekwencji zasadność wniosku o wyłączenie sędziego zależy od okoliczności faktycznych mogących mieć wpływ na sposób prowadzenia postępowania przez sędziego w danej sprawie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych argumentów wskazujących na to, że w realiach niniejszej sprawy SSN Marek Motuk mógłby naruszyć standard bezstronności, ograniczając się wyłącznie do prezentacji swoich poglądów popartych argumentacją o charakterze abstrakcyjnym. Nie stanowi bowiem o braku bezstronności ww. sędziego w przedmiotowej sprawie fakt orzekania przez SSN Marka Motuka w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej czy też okoliczność popierania konkretnej osoby na członka KRS, w sytuacji, gdy wnioskodawczyni nie tylko nie wskazała na jakikolwiek wpływ tych okoliczności na rozstrzygnięcie sprawy, a także czy w ogóle zachodzi pomiędzy tymi okolicznościami, a przedmiotem sprawy jakikolwiek związek.

Reasumując, okoliczności podniesione we wnioskach adw. K. M. nie uzasadniały wyłączenia SSN Marka Motuka od rozpoznania sprawy V KZ 2/25, co skutkowało ich nieuwzględnienie w oparciu o art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*.

[PŁ]

[a.ł]